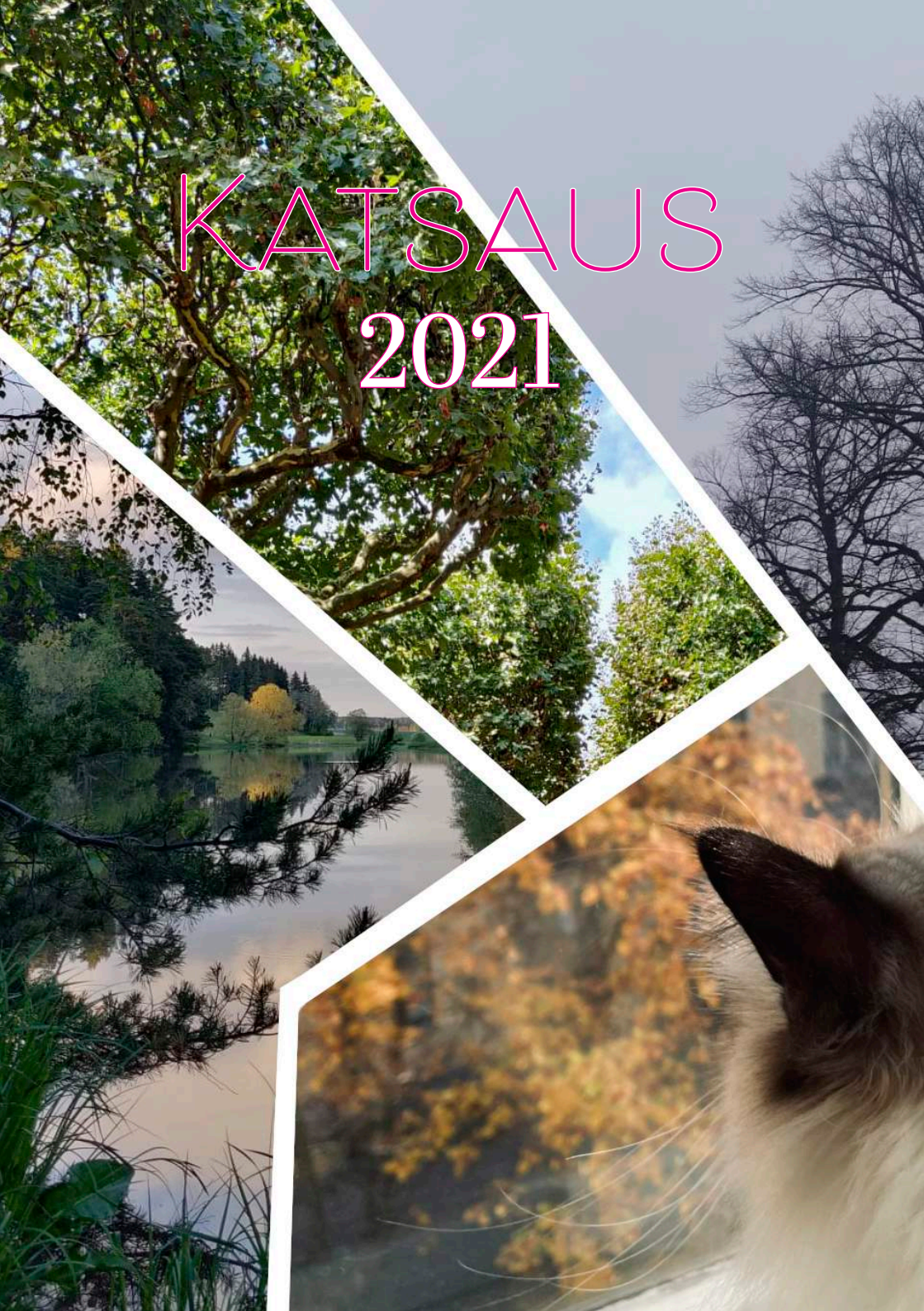

KATSAUS 2021

KATSAUS 2021

Sisällys

- s. 3 Pääkirjoitus
- s. 4 Puheenjohtajan terveiset
- s. 8 Klubilainen vaihdossa
- s. 11 Kurkistus Indexin vuoteen 2021
- s. 13 Urheilun vuosi 2021
- s. 16 Mieli-pidekirjoitus
- s. 19 Haastattelussa Emil Männistö
- s. 21 Kolumni
- s. 25 Kylder-Kassun kokkinurkkaus
- s. 29 Tohtorikoulutettavan horinoita
- s. 34 Vieraskynästä
- s. 40 Tulevan päätoimittajan tervehdys

Päätoimittaja: Belinda Puutio
Toimituskunta: Visa Kuntze,
Timo Palomäki, Roope Rihtamo,
Juhani Vaissalo
Kannen kuvat: Belinda Puutio,
Alexandra Gelichi
Lehden kuvat: klubilaiset, kirjoittajat, Pexels
Taitto: Belinda Puutio

Pääkirjoitus

Syksy on viimein väistynyt talven tieltä ja Klubissa tämä tarkoittaa, syyskokouksen ja pikkujoulujen lisäksi, viimeisen katsauksen luomista kuluneeseen vuoteen ennen seuraavan aloittamista. Säästin itsekkin tämän pääkirjoituksen rustaamisen viimeiseksi, joten rituaalisesti tämäkin on viimeinen katsaukseni päätoimittajana toimimiseen.

Edessäsi olevasta Katsauksesta löytyy jälleen runsas valikoima erilaisia juttuja aina haastatteluista mielipidekirjoitukseen ja ruoka-arvostelusta kolumniin. Toimituskunnan, hallituslaisten sekä muiden kirjoittajien aktiivisuus ja panostus ovat ilahduttaneet valtaisesti. Myös vuoden aikana saatu hyvä palaute on lämmitänyt mieltäni ja uskonkin, että tältä pohjalta on hyvä jatkaa Katsauksen kehittämistä vastaamaan yhä enemmän klubilaisten toiveita ja tarpeita.

Tämän vuoden Katsauksen teemaksi voisin ehkä nimittää tunnekirjon - se paistaa mielestäni vahvimmin näistä teksteistä läpi, mikä on ymmärrettävää koronaviruksen vihdoin hellitettyä otettaan. Tätä taittaessa itsellenikin on noussut jonkinlainen haikeus pintaan, vaikken toimituskunnan hommia taikka hallitustoimintaa jätäkään. Päätoimittajana toimiminen on kuitenkin ollut koko vuoden antoisin ja opettavaisin asia muun hallitustoiminnan lisäksi. Uudet haasteet kuitenkin odottavat ensi vuoden pestissä, ja olen varma, että Katsaus on erittäin hyvissä käsissä jatkossakin.

Lopuksi haluan vielä kiittää (etenkin) etevää toimituskuntaani, hallitusta sekä jokaista klubilaista. Toivon, että nautitte tämän vuoden Katsauksesta!

Belinda Puutio

*Katsauksen päätoimittaja
(ja kuvassa myös Stella-koira)*

Puheenjohtajan terveiset

Helen Haapala

Taas on vuosi tulossa päätökseen mutta vielä ehdimme juhlistaa sitä yhdessä legendaaristen pikkujoulujen merkeissä!

Kevään aikana jouduimme vielä kärsimään koronan tuomista rajoitteista ja tapahtumia päästiin järjestämään vain etänä. Karanteenivisa ja peli-ilta toivat kuitenkin klubilaisia yhteen Zoomin välityksellä. Vappuna pääsimme vihdoinkin kokoontumaan Törkyn julkaisun muodossa ja osallistujamäärän perusteella tätä yhteistä aikaa oli enemmän kuin kaivattu. Vappu huipentui aattona järjestettyyn Zoom- tapahtumaan, jonka jälkeen suuntasimme aurinkoiseen Aurajoen rantaan juhlistamaan iltaa koko Klubin voimin.

Kevään vähäisten tapahtumien takia halusimme hallituksen kanssa järjestää kesätapahtuma Kansiskarnevaalit. Parkin

pihalla grillattiin, saunottiin, pelailtiin ja nautittiin kuumasta kesäpäivästä. Lisäksi päästiin kisaamaan myös golfin parissa leikkimielisesti Naantalissa. Oli ihana päästä näkemään Klubilaisia kesken pitkän kesän!

Syksyn lähestyessä pääsimme hallituksen ja tutoreiden kanssa suunnittelemaan kiireistä syksyä. Syksyn täytti

“Kansisrissen suuri osallistujamäärä yllätti meidät kaikki --!”

niin perinteiset, keväältä siirretyt tapahtumat kuin täysin uudet tapahtumat. Syksyn tapahtumissa näimme ennätysellisiä osallistujamääriä. Mökkisikailussa uudet posset pääsivät tutustumaan vanhoihin sikoihin ja T-Klubin sitsikulttuuriin. Pääsin myös

nelmä huomattiin laivan henkilökunnassa asti! Itämeren vesillä tapahtui kaikenlaista aina Masan heitosta vesijumpaan ja uimakouluun saakka. Vuoden tauon jälkeen saimme kutsua myös ystäviä mukaan juhlintaan Kaverisitsien merkeissä. Tapahtuma jatkoi syksyllä tutuksi tullutta osallistujainnokkuutta, kun paikat täyttyivät vain minuutissa!

Nyt saamme päättää tämän tapahtumarikkaan vuoden Pikkujoulujen merkeissä. Kir-

juhlitamaan syntymäpäivääni mökkisikailussa, joka teki viikonlopusta itselleni vielä ikimuistoisemman.

Syksyä jatkettiin sikailusitsien, ämpäribileiden ja pimeään marraskuun kohokohdan Kansisrissen merkeissä. Uutuutena koimme syksyllä viinisuunnistuksen, joka täytti Kupittaanpuiston iloisista ja suunnistavista sioista sekä possuista. Kansisrissen suuri osallistujamäärä yllätti meidät kaikki ja meidän mahtava tun-

joittaessa tätä tervehdystä samalla muistellessa vuotta nousi kasvoilleni pakostakin hymy. Haluan siis sydämeni pohjasta kiittää teitä kaikkia tästä unohtumattomasta puheenjohtajavuodesta. Kiitos koko hallitukselle jaksamisesta ja innokkuudesta luoda tätä vuotta kevään turhauttavastakin tilanteesta huolimatta. Haluan lisäksi kiittää tutoreita hyvästä työstä sekä kiittää possuja innokkaasta osallistumisesta syksyyn. Ja ennen kaikkea ha-

”Haluan siis sydämeni pohjasta kiittää teitä kaikkia tästä unohtumattomasta puheenjohtajavuodesta.”

luan kiittää jokaista Klubilaista, ilman teitä ei olisi tätä toimintaa, meininkiä ja yhteisöä, jota muut ainejärjestöt voivat vain kateellisina katsoa vierestä.

Lopuksi haluan vielä toivottaa ihanaa joulua ja uutta vuotta sekä onnea uudelle

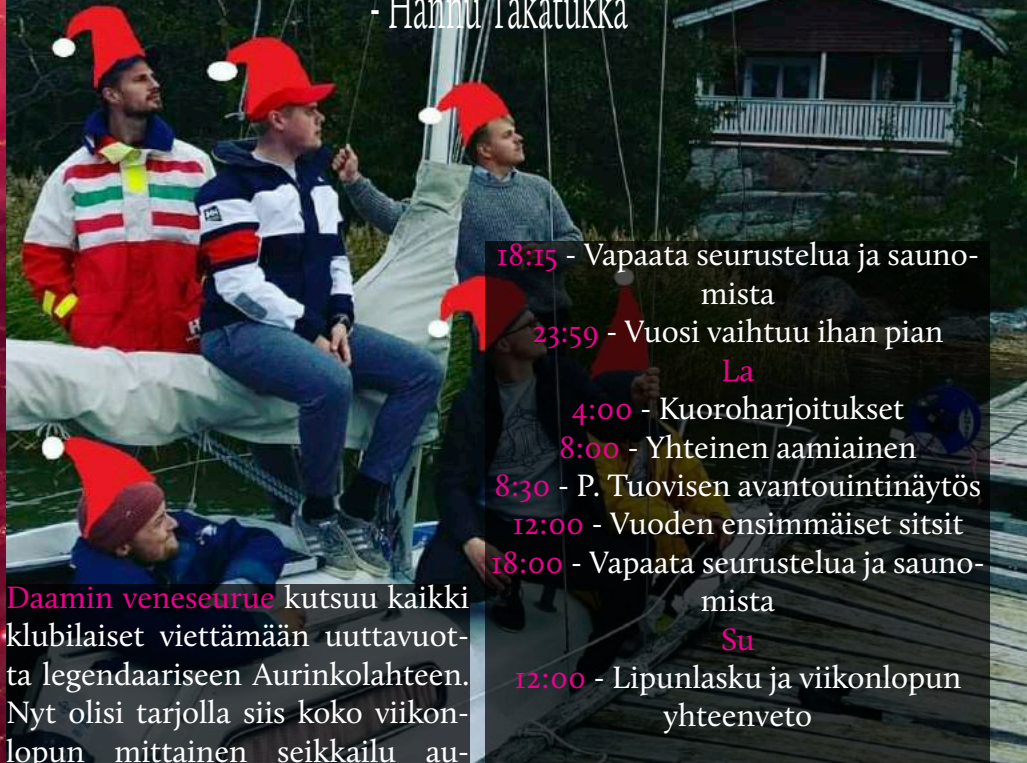

hallitukselle! Toivotaan, että ensivuonna saamme nauttia kokonaisesta Klubivuodesta ja tottakai viettää kunnon Vappua. Nyt nautitaan yhdessä tästä illasta ja juhlietaan täysillä!

PJ-Hellu kiittää ja kiittää, nähdään taas Klubin tapahtumien merkeissä!

”Kaikki parhaat bileet kestää koko viikonlopun”

- Hannu Takatukka

Daamin veneseurue kutsuu kaikki klubilaiset viettämään uuttavuotta legendaariseen Aurinkolahteen. Nyt olisi tarjolla siis koko viikonlopun mittainen seikkailu aurinkolahdessa. Mökissä on tilaa majoittua ainakin 30 henkilölle ja suuremman määrän kanssa voidaan sitten nukkua vuoroissa. Toki mökiltä voi poistua vaikka kotiin nukkumaan ja palata myöhemmin, ei me sitä valvota. Omat eväät ja juomat on suotavaa ottaa mukaan. Ohjelmassa on ainakin seuraavaa:

Pe

18 - Tervetulomalja ja puheenvuoroja

18:15 - Vapaata seurustelua ja saunomista

23:59 - Vuosi vaihtuu ihan pian
La

4:00 - Kuoroharjoitukset

8:00 - Yhteinen aamiainen

8:30 - P. Tuovisen avantouintinäytös

12:00 - Vuoden ensimmäiset sitsit

18:00 - Vapaata seurustelua ja saunomista

Su

12:00 - Lipunlasku ja viikonlopun yhteenveto

Mitä: Viikonlopun mittaiset kinkerit

Missä: Aurinkolahti

Mitä mukaan: Ruokaa, juomaa, saunakamat yms. ja ystäviä

Ketä: Kaikki

Mitä maksaa: Pyydämme lahjoituksia kulujen kattamiseksi ennen tapahtumaa ilmoitettavalle tilille.

Mikäli olet kiinnostunut viettämään uv:ta hyvässä seurassa niin lisää joku meistä Facebookissa kaveriksi niin voimme kutsua sinut tapahtumaan! :)

Klubilainen vaihdossa

Teksti Timo Palomäki, kuvat Severi Saarela, taustakuva Pexels

Severi Saarela kävi vaihdossa tämän vuoden kevätlukukaudella. Katsaus haastatteli Severiä hänen vaihtokokemuksistaan.

Kuka olet ja mitä vuosikurssia?

-Severi Saarela, viides vuosikurssi.

Minne menit vaihtoon ja miten paikka valikoitui?

-Menin Thaimaaseen. Alun perin tarkoituksena oli lähteä Matias Mellan kanssa kahdestaan pitämään hauskaa, mutta valitettavasti Matiaksen vaihto peruuntui.

Severinkin vaihto siirtyi puolella vuodella, mutta Severi kuitenkin päätti lähteä yksin.

-Kandin jälkeen oli mukava pitää taukoa demoista ja lähteä hakemaan joitakin muita kokemuksia, Severi toteaa.

Miten korona vaikutti vaihtoon?

-Korona siirsi vaihtoa alkuun

puolella vuodella ja Thaimaassa oli alkuun kahden viikon karanteeni. Kaikki maisterikurssit olivat etänä yhtä kurssia lukuun ottamatta.

Mitkä olivat suurimmat odotukset vaihdon suhteen ja toteutuivatko ne?

-Suurin odotus oli päästä Thaimaaseen hakemaan uusia kokemuksia ja oppimaan englantia.

Odotukset toteutuivat hyvin ja Severi yllättyikin, kuinka paljon englantia oppi käyttämään keskusteluissa ja arki-tilanteissa. Parhaiten englantia oppi kursseja käydessä ja vaihtareiden kanssa asuessa.

Suurin yllätys vaihdossa?

-Suurin yllätys oli, kuinka vähän thaimaalaisia oli maisteriohjelmassa. Thaimaalaisten opetus oli laitoksella, vähän samaan tapaan kuin tohtorikoulutettavilla. Opiskelijamäärät olivat pieniä kursseilla ja esimerkiksi vaiku-

tusarvioinnin kurssilla oli neljä eri professoria opettamassa. Thaimaassa oli normaalisti töihin kandin jälkeen ja ainoastaan harvat menivät maisterivaiheeseen.

Paras muisto vaihdosta?

-Paras muisto oli ehdottomasti frendit. Kun koronatilanne heikkeni Bangkokissa, otimme oman villan kymmenen vaihtarin kanssa ja muutimme saarelle.

Vaikka eniten tuli pidettyä hauskaa, jäi 27 noppaa kuitenkin kotiin.

Opettiko vaihtokokemus josta-kin uutta?

-Opetti kyllä itsensä haastamista. Alkuun ei ollut välillä helppoa englannin kanssa, mutta vaikeisiinkin tilanteisiin tottui ottamalla oikean asenteen ja menemällä tilanteisiin.

-Kun asioita joutui hoitamaan englanniksi, helpotti tämä myös Suomessa asioi-

den hoitamista, eikä uudet tilanteet ja kohtaamiset enää jännittäneet, Severi toteaa.

Neuvo vaihtoon menoa mieltivälle?

-Kannattaa ehdottomasti mennä. Vaikka meille suositellaan aina kandin aikana vaihtoon menoa, on kandin jälkeenkin hyvä aika mennä. Maisterikurssit voi olla erilaisia vaihdossa ja joitain maisterikursseja voi tehdä etänä.

Loppukommenttia?

-Hakekaa vaihtoon!

Kurkistus Indexin

vuoteen 2021

Indexiä voisi kuvailla muutamalla sanalla: yhteisöllisyys, välittäminen ja tekemisen meininki.

Vuosi alkoi poikkeustilanteessa. Yliopistolle ei päässyt ja kokoontumiset olivat kielletty. Kevät vietettiin Zoomissa niin kokousten kuin tapahtumienkin osalta. Tapahtumavastaavalle tämä oli helppoa aikaa: tee Facebookitapahtuma ja jaa sinne Zoom-linkki. Välillä tapahtumien järjestäminen oli turhauttavaa, sillä vaikka kuinka yritimme kehittää kiinnostavia tapahtumia, osallistujamäärä saattoi jäädä kahden käden sormilla laskettavaksi. Toisaalta kuka olisi halunnut päivän opiskelujen jälkeen viettää vielä pari tuntia lisää Zoomin äärellä.

Vappuna oltiin jo lähes normaalissa. Vaikka mitään virallisia tapahtumia ei naamatusten ollutkaan, oli ihanaa nähdä opiskelijoita sankoin joukoin juhlistamassa tätä vuoden kokokohtaa jokirannassa. Syksyllä rajoitukset onneksi poistuivat ja pääsimme kokoustamaan paikan päällä Indexin konttorilla. Myös

“Kun edellinen tapahtuma oli ohi, piti jo aloittaa toteuttamaan seuraavaa.”

tapahtumia päästiin järjestämään muuallakin kuin Zoomissa. Työmäärää olikin sitten koko vuoden edestä. Useat keväällä perutut tapahtumat siirrettiin syksylle, joten kalenteri oli aika täynnä. Kun edellinen tapahtuma oli ohi, piti jo aloittaa toteuttamaan seu-

raavaa. Onneksi tässäkin oli työpari ja koko hallitus mukana auttamassa. Koko syksyn huipentuma oli vuoden tauon jälkeen paluun tehneet vuosijuhlat. Niiden toteuttaminen oli pitkä ja mutkikas, ja erityisesti epävarma, matka. Alkusyksystä ei vielä tiedetty voidaanko vuosijuhlia edes järjestää tänä vuonna. Perinteisiin baaribileisiinkin päästiin vihdoinkin.

Seuraavaa hallitusta ja eri-

tyisesti tapahtumavastaavia sekä vuosijuhlavastaavia ajatellen toivon, että ensi vuosi olisi jo sen verran normaali, että tapahtumat voitaisiin toteuttaa ilman epärointiä. Nyt kun vuosi ja samalla hallituskausi lähennee loppuaan, tunteet ovat sekä haikeat että huojentuneet. Vaikka kulkuoikeudet Indexin konttorille lähtevätkin, jää minulle muistot ja monta hyvää ystävää. Voisin tiivistää tunnelman vuodestani Indexissä yhden (kolmeen) sanaan lainaamalla hallitustoveriani: ”RSÄ”.

Essi Haapasalmi
T-Klubin Index-vastaava
Indexin tapahtumavastaava

Urheilun vuosi

2021

T-Klubin urheiluvuosi 2021 alkoi muun maailman tapaan poikkeusoloissa. Keväällä Campussportin turnaukset peruuntuivat sekä liikkavuoro oli koko kevään tauolla. Urheilun saralla kevät oli erittäin hiljaista aikaa.

Vapun lähestyessä T-Klubi sai kuitenkin haasteen Sosklubin suunnalta. Tämän haasteen ideana oli lenkkeillä kilpaa ja kerryttää kilometrejä omalle ainejärjestölle. Lähdimme mukaan tähän haasteeseen ja näimme haasteen aikana hienoja suorituksia. Haasteen ensimmäisten päivien aikana joukko vanhempia opiskelijoita näyttivät, miten vakavasti haasteeseen suhtaudutaan ja tekivät 50 kilometrin kävelylenkin pitkin Hirvensaloa ja Kaks kertaa. Tämän lisäksi moni muukin saavutti hienot kilometrimäärät ja T-klubin kilometri kuninkaaksi ylsi *Eemeli Vastamäki*, joka lenkkei-

li kahden viikon aikana 175 kilometrin verran. T-klubi kerrytti kahden viikon aikana kilometrejä yhteensä kunnioitettavat 2762. Tämä ei valitettavasti riittänyt haasteen voittoon vaan jouduimme nöyrytymään Sosklubin suuremman lenkkeilijämäärän edessä.

Syksyn koittaessa päästiin pitkän odotuksen jälkeen takaisin liikkavuorolle sekä osallistumaan jälleen Campussportin turnauksiin. Syksyn aloitti jalkapalloturnaus, josta T-Klubi

Predatorsilta odotetaan aina menestystä. Alkulohkossa kuljettiinkin voitosta voittoon, mutta puolivälierissä tiukkojen vaiheiden jälkeen tuloksena oli kirvelevä tappio Deltaa vastaan. Tätä ikävää takaiskua ei onneksi kauaa tarvinnut jättää murehtimaan, koska kuplafutisturnaus alkoi pian jalkapallon perään. Kuplafutikseen osallistujia oli hieman hankala löytää, mutta paikalle saapuneet olivat sitäkin paremmassa iskussa. Preds kulki voitosta voittoon, aina finaaliin asti, kaataen matkalla myös Deltan.

Näin ollen saimme hieman balsamia jalkapalloturnauksen haavoihin. Kuplafutiksen finaaleissa koettiin jännittäviä hetkiä pelin edetessä maalittomana jatkoajalle asti. Predsin oli kuitenkin finaalissa taittava hopeisiin mitaleihin, mutta kaikille kuplafutikseen osallistuneille iso hatunnosto. Tämän lisäksi Predsit osallistui syksyn aikana lentopallo- ja salibandyturnauksiin. Lentopallossa pelit päättyivät jo alkulohkoon. Salibandyssä tie nousi pystyyn puolivälierissä ja tuloksena oli kahdeksas sija.

Campusport cupissa T-Klubi Predators majailee syksyn jälkeen sijalla **kaksi**. Tästä on hyvä lähteä rakentamaan urheiluvuotta 2022 sekä myös Campusport cupin kevään puolisko. Functio Laesa on päässyt karkaamaan jo yli kahdenkymmenen pisteen johtoon, mutta hyvillä kevään suorituksilla kaikki on vielä mahdollista.

Syksyn isoimpiin positiivisiin asioihin kuuluu uusien fuksien hieno esiinmarssi. Fukseista on löytynyt uusia monilajakkuuksia, jotka ovat loistaneet lajissa kuin lajissa jatkaen näin T-klubin hienoa urheiluperinnettä. Haluan kiittää myös kaikkia, jotka ovat käyneet liikkavuoroilla ja peleissä.

Urheiluvastaavan roolissa ensi vuonna aloittaa **Lasse Raudaskoski**. Olen varma, että Predsit on hyvissä käsissä jatkossakin!

Antton Broberg
T-Klubin urheiluvastaava

Opiskelijaelämä on vihdoin saavuttanut 2020-luvun ja kohumedian

Haluan käyttää puheenvuoroni pohtiakseni sitä, miten korona-aika on muuttanut valtavirta median, ja ehkä myös väestön, suhtautumista opiskelijoihin. Inspiraationa tälle tekstille on useat eri kohut aina veren juonnista Afrikan tähteen, jotka ovat kuohuttaneet suomalaisia opiskelijoita. Haluan tuoda opiskelijoiden näkökulmasta esille miltä tuntuu, kun oma viiteryhmä on median höykytyksessä aina tasaisin väliajoin. Kuitenkin ennen kuin hypätään varsinaiseen aiheeseen, on aika pienelle historian reflektiolle.

Aikaisemminkin on ollut kohuja, jotka ovat nousseet otsikoihin, esimerkkinä nimeä mainitsematta erään ainejärjestön salakapakkatoiminta ja koko hallituksen pidättäminen. Kui-

tenkin jälkeenpäin näille asioille ehkä vain vähän nauretaan ja todetaan että ajat olivat silloin erilaiset – näinhän se on. Muutenkin suomalainen opiskelijakulttuuri on laimentunut viimeisen kahden vuosikymmenen aikana. Enää ei ”ryypätä” samoin määrin ja meno on rauhoittunut. Asiat, jotka

”-- miksi sitten pelkän median perusteella kaikissa ainejärjestöissä tapahtuu koko ajan yllälyöntejä ja opiskelijat ovat vastuuttomia?”

tapahtuivat ennen vanhaan, olisivat varsinkin nykyään kohtuotsikoissa. Kuitenkin ennen varsinaista teesiäni sanon, että tiettyjen ei-toivottujen asioiden karsiminen opiskeli-

jakulttuurista on vain hyväksi. Erityisesti pidän tärkeänä sitä, että T-Klubin tapahtumiin ovat kaikki klubilaiset aidosti tervetulleita ja yleensä kaikki myös niissä viihtyvät. Näiden sanojen jälkeen esitän siis kysymyksen: miksi sitten pelkän median perusteella kaikissa ainejärjestöissä tapahtuu koko ajan ylilyöntejä ja opiskelijat ovat vastuuttomia?

Tämä kehitys alkoi omasta mielestäni jo koronan ensiaallon iskettyä. Opiskelijat ovat selkeä omintakeinen väestöryhmä jonka, esim. haalareiden vuoksi, voi helposti erottaa katukuvasta. Myöskin juhlinta (bilettäminen) ja yhdessä oleminen ovat tärkeä osa opiskelijaelämää. Näiden asioiden valossa alkoi esiintyä mielipiteitä ja puheenvuoroja mediassa siitä, miten opiskelijat ovat vastuuttomia ja miten opiskelijoiden takia leviää korona. Ihmisten on aina helppo syyttää muita ongelmista eikä esimerkiksi reflektoida omaa tekemistään. Tämä oli ensimmäinen askel opiskeli-

joiden kritisoinnin aallolle.

Seuraavana tuli esille teekkarikulttuuri, erityisesti Tampereen teekkarit. Mediassa alettiin puida asioita mitä oli tapahtunut menneisyydessä ja alettiin yhä enenevässä määrin kritisoimaan opiskelijoiden kulttuurin toksisuutta. Tässä keskustelussa oli kuitenkin mielestäni hyviä huomioita, joissa tuodaan hiljaisempien yksilöiden näkökulmia esille, esimerkiksi alkoholin juomiseen painostaminen ja miten jotkut ovat joutuneet ahdistelun kohteeksi. Lööppihaikuinen kirjoittaminen mielestäni pilasi hyvät objektiiviset ja konkreettiset muutosideat ja mieleen jäi vain keskustelun negatiivisuus, syyttely ja ajoahtimaisuus. Tässä vaiheessa asiat hiljenivät, mutta kuitenkin oli jokseenkin odotettavissa, että kohut palaavat, kun elämä taas jatkuisi rajoituksia purettaessa.

Kaiken huippuna tuli sitten syksyllä Afrikan tähti -kohu. Kyse oli siitä, että opiskelijat

olivat pukeutuneet Afrikan tähden pelinappuloiksi. Kärjistetyksi tämä johti lopulta siihen, että opiskelijat leimattiin jokseenkin rassistisiksi ja HYY pyysi anteeksi sitä, ettei sen toiminta ole tarpeeksi antirasistista. Miten lautapelinappuloista päästiin julkiseen anteeksi pyytämiseen? Oma reaktio oli jutun kuullessani että ”mitä helvettiä onko tämä

”Mielestäni kohu syntyi siksi, että ilmapiiri oli viritetty otolliseksi opiskelijoiden kritisoimiseen.”

joku trolli!”. Ennen kuin luki ja tuomitsee kirjoittajan rassistiksi sanon, ettei tässä nyt ole kyse siitä, miten kohussa rasismi ilmeni vaan miten kohupisteeseen edes päästiin. Myöskin voin sanoa sen hyvällä sydämelällä, ettei mielestäni rasismille tai rasisteille ole paikkaa meidän yhteiskunnassamme eikä ainejärjestössämme. Mielestäni kohu syntyi siksi, että ilmapiiri oli viritetty otolliseksi opiske-

lijoiden kritisoimiseen. Lööppihakuinen journalismi tähtäsi voimavarat opiskelijoiden mustamaalaamiseen ja sosiaalisen median ansiosta sopiva aihe oli helposti löydettävissä. Muutenkin tätä on helpottanut Jodelin kaltaiset sovellukset joissa on helppoa vinkata sopivat kohut. Mielestäni kohu masinoitiin sen vuoksi, että haluttiin kohu jossa mustamaalata opiskelijoita, eikä siksi, että haluttaisiin puuttua rasismiin. Toimittajat toimivat taloudellisten kannustumien pohjalta ja hakivat lööppejä ja iskivät bensaa liekkeihin tarvittaessa – nyt kohteena olivat opiskelijat.

Itse rakastan opiskelijaelämää ja -kulttuuria. En pidä siitä, että mielestäni välillä aiheetta ja tarpeetta kritisoidaan sitä mihin identifioidun tällä hetkellä. Halusin tällä kirjoituksella herättää ihmisissä mielteitä asian tiimoilta ja tuoda oman näkökantani esille.

Lenni Lassila

Pienestä järjestöstä edarivaalien ykköseksi

- haastattelussa Klubin ehdokas **Emil Männistö**

TYY:n eli Turun yliopiston ylioppilaskunnan edustajistovaaleja vietettiin tänä syksynä. Edustajistoon valitaan kahden vuoden välein 41 edustajaa ja edustajisto käyttää ylioppilaskunnassa ylintä päätäntävaltaa päättäen mitä se tekee. Se hyväksyy vuoden talousarvion ja toimintasuunnitelman, ja toimintasuunnitelmaa toteuttaamaan edustajisto valitsee hallituksen ja valvoo samalla sen toimintaa.

Edustajisto taas valitsee johto- ja valiokunnat sekä opiskelijajäsenet yliopiston toimielimiin mm. yliopiston hallitukseen, päättää ylioppilaskunnan jäsenmaksusta sekä tekee ylioppilaskunnan periaatteelliset linjanvedot. *TYY* itsessään suorittaa mm. edunvalvontaa ja tarjoaa jäsenilleen aktiviteetteja sekä tapahtumia. (Lähde *TYY:n* nettisivut)

Kolmannen vuosikurssin opiskelija sekä eläköityvän T-Klubin hallituksen jäsen Emil Männistö asettui ehdolle TSE-listalle ja kohosi vertailuluvullaan koko edarivaalien ykköseksi. Katsaus haastatteli Männistöä vaalien jälkimainingeissa.

Mikä sai lähtemään ehdokkaaksi? Mistä idea tuli?

- Se ehkä lähti siitä, että vuoden hallitustoiminnan jälkeen halusin nähdä, minkälaista on vähän isomman maailman meno ja minkälaista toiminta on, kun mennään vähän ylemmälle tasolle. Myös olin ajatellut, että kun tulee näiden kovien tieteiden keskeltä, mitä taloustieteissä harrastetaan, niin oppisin puhumaan poliittisemmin ja supliikimmin.

Oletko aina ollut kiinnostunut asioihin vaikuttamisesta?

- En. Ajattelin, että jos hallitustoiminnassa on hauskaa olla mukana niin voisin käydä myös katsomassa seuraavan tason, ja sitten kun olin Suomen ylioppilaskuntien liittokokouksessa niin huomasin, että meni vähän liikaa yli, ettei ihan niin korkealle kiinnostaisi lähteä leikkimään poliitikkaa. TYY riittää vallan mainiosti ja saa nähdä, onko sekin liikaa.

Mitä haluaisit tehdä TYY:ssä? Millaiset hommat kiinnostaisivat?

- Edustajistossa toimiessa mulla ei ole vielä vastuita, oon vain äänestämässä päätöksistä. Päättävät elimet vaihtuu vuosittain ja edari kahden vuoden välein, niin mua kiinnostaisi sitten vuoden kokemuksen jälkeen hakea taloustoimikuntaan vaikuttamaan siihen, mihin kaikkialle rahat menee.

Mitkä on tärkeimpiä asioita, joita haluat ajaa edustajistossa?

- Ei unohdeta pienempia ainejärjestöjä isojen möyhöjien keskellä. Suurin osa edareista tulee juuri suurista ainejärjestöistä, joten ei unohdeta pienempiä toimijoita. Ja myös se, että toimin järjen äänenä.

Mikä on mielestäsi vahvuus siinä, että tulee pienestä ainejärjestöstä?

-Se, että voi nähdä kuinka hyvä yhteishenki voi olla, kun kaikki on ns.yhtä porukkaa verrattuna isompiin ainejärjestöihin, joissa syntyy omat pienet kuppikunnat. Tulee olemaan hauska nähdä, onko isoja eroja isoista ainejärjestöistä ja pienistä ainejärjestöistä tulevien keskellä.

Mikä on mielestäsi parasta T-Klubissa?

- Yhteisöllisyys ja tietysti Mökisikailu. Itse taloustieteen opiskelussa aineiden analyttisyys ja haastavuus, joka palkitsee kun niistä pääsee läpi.

Mitkä filikset sulla oli, kun kuulit olevasi vaalituloksen ykkösen?

- Mun odotus oli, että pääsen just ja just sisään tai en pääse ollenkaan, niin olihan se aika yllätys että tuloksena oli se, että oon siellä listan ykkösenä.

*Mitä terveisiä sulla on sua ää-
nestäneille tai klubilaisille?*

- Kiitos luottamuksesta ja siitä, että mahdollistitte T-Klubin jatkavan voittajaperinettä.

Mikä on sun toteemieläin?

-Jos se on sellainen toteemi-
paalu, jossa voi olla useampi
eläin, niin siinä olisi kissa ja
koira. Kissa olisi mun oma kis-
sa ja koira suomenlapinkoira.

Kerro sun kissasta.

-Se on venäjänsininen, mikä
tarkoittaa että se on yliaktii-
vinen, aina liikkeellä ja jos sitä
kissaa ei nää missään, se makaa
oven päässä. Se on puoltois-
ta vuotias ja nimeltään Dimi.

Sekä tietenkin perinteinen
kissan omistajan teesi: ”En
suosittele kenellekkään kis-
san hankintaa mutten ikinä
kyllä luopuisi siitä, vaikka
kiusankappale välillä onkin.”

Männistön kissa, Dimi.

Mitä tarkoitan, kun sanon opiskelevani taloustiedettä?

Minulta ei ole koskaan kysyty illanvietoissa, baarissa tai parturissa, että mitä taloustieteen opiskelu käytännössä on. Asia on alkanut häiritsemään minua vuosi vuodelta enemmän. Poliitiikan tutkimuksen opiskelijoilta kysytään, tuleeko heistä isoina poliitikkoja, humanisteille vinoillaan työttömyydestä ja insinöörien puolesta säälitään. Vaikka joku voisi loukkaantua näistä kysymyksistä, minä olen palanut intoa päästä selittämään taloustieteestä viattomille sivullisille. Miksi en siis pääse ikinä toteuttamaan tätä sisäistä tarvetta?

Olen analysoinut tätä kysymystä viikkotolkulla ja tullut useisiin johtopäätöksiin asiaan liittyen. Ensinnäkin taloustiede ei herätä ihmisissä reaktioita. Tämähän havainto voi tarkoittaa

useatakin asiaa. Naiivi spekuloiija voisi olettaa, että kyseessä on joku primitiivireaktio, eihän ketään kiinnosta fysiikka, matematiikka, serbialainen turbofolkki tai mikään muukaan merkityksellinen. Torjun kuitenkin nämä helpot vastaukset taloustieteen opeilla: jos tehtävä vie alle puoli sivua ratkaista, on se eittämättä väärin.

Kyseessä täytyy siis olla jostain syvemmästä yleishumanistisemmasta selityksestä. Kateudesta ei ainakaan voida puhua. Säälin itseänikin säännöllisin väliajoin ainevalintani vuoksi. Mitä muita niitä kuolemansynnejä olikaan? Oma valistunut veikkaukseni on, että keskiver-totaloustieteilijä joutuisi Danten helvetissä juuri passelisti ahmattien ja saitureiden väliin.

”Säälin itseänikin säännöllisin väliajoin ainevalintani vuoksi. Mitä muita niitä kuolemansyntejä olikaan?”

Takaisin asiaan. Uskon, että banaalius on syy taloustieteen arvottomuuteen. Sen sijaan, että teorioiden ylimalkaisuus tai monimutkaisuus vieraannuttaisi ihmisen taloustieteellisestä ajattelusta, kyseessä onkin lukujen ja tilastojen arkipäiväisyys. Kaikki merkityksellinen tiivistyy keskivertoihmiselle pariin tunnuskukuun, vaikka todellisuudessa on kyse järjestelmästä monimutkaisia ja keskenään ristiriitaisia huomioita. Mielenkiintoisena sivuhuomiona: tiesittekö, että nykymuotoinen Raamattu muodostui vasta useita satoja vuosia Jeesuksen kuoleman jälkeen? Ennen tuota kunkin opetuslapsen opit kiersivät erillisinä suullisena,

ja keskivertokristityllä oli yhtä paljon yhteistä kuin uuskeynesiläisellä ja jälkitaistolaisella.

Mutta onko tiedon luonne meillekin opiskelijoille banaalia? Vastaisin, että paikoitellen kyllä. Puuttumatta itse yliopistopolitiikkaan (voi, kuinka haluaisinkaan puuttua yliopistopolitiikkaan!), voisin väittää, että olisi kaikkien edun mukaista, että kuten sosiaalitieteet ovat kääntyneet vuosien saatossa miksi-hyvintivaltio-on-paras-tieteeksi, voisi taloustieteestä käyttää nimitystä miksi-markkinamekanismissa-ei-kai-to-dennäköisesti-ole-mitään-vikaa-jos-ei-oteta-huomioon-paria-juttua-tieteeksi. Termistä voisi käyttää näppärää ja suuhun sopivaa lyhennettä MMEKTNOMVJEOHPJ-tiede.

Toinen syy siihen, miksi en ikinä ole päässyt turruttamaan muiden ihmisten mieltä indifferenssikäyrien konvek-siudella, on helpommin arvattavissa. Talous kuuluu niin sanottuihin luulotieteisiin. En

nyt yritä horjuttaa taloustieteen syvimpiä peruskallioita juuri lanseeraamalla termillä, vaan tuoda esiin syvien rivien näkemyksen taloudesta. Käytän itseäni esimerkkinä. Ennen opintoja luulin tietäväni kohtuudella taloudesta. Nykyään en kehtaisi osallistua edes nimettömään nettikeskusteluun koroista, koska en osaa sanoa niistä tai niiden muodostumisesta käytännössä juuri mitään (ihan oma vika, en käynyt rahataloutta).

Luulo karisee oppimalla. On suorastaan helpottavaa, että kaikkea ei voi tietää ja monet asia huitaisevat suoraan ymmärrykseni yli. Se että muut eivät halua puhua kanssani taloustieteestä johtuukin siis siitä, että en itsekään osaisi puhua siitä.

Pakki Makki

Kokki- nurkkaus

Teksti ja kuva Kasper Markkanen

Tervetuloa Kylteri-Kassun kokkinurkkaan! Aiheennamme tänään ovat purilaiset, nuo mehukkaat lihasämpylät, joita kaikki (täysijärkiset) rakastavat.

Burgerit ovat lähellä sydäntäni, olenhan tehnyt niitä elämäni aikana kymmeniätuhansia ja syönyt useita satoja. Lyhyen turkulaisuuteni aikana olenkin jo ehtinyt kiertämään lähes kaikki kotikaupunkimme bursamestat, ja haluankin auttaa teitä arvoisia lukijoita välttämään rahantuhlausta ja optimoimaan hampurilaiskulutuksenne. Hampurilaispaikat voidaan jakaa seuraavaan kolmeen kategoriaan:

The Good

Turusta löytyy monta keski-vertoa hampurilaispaikkaa,

joista lähtiessä maha on täynnä, lompakko hieman aiempaa kevyempi ja valittamista ei pahemmin ole. Kuitenkin näistä ravintoloista puuttuu sitä jotain. Voidaan ajatella näiden burgereiden sijaitsevan samalla indeferenssi-käyrällä valinnan ”syön kotona” kanssa.

McDonald’s on varmasti jokaiselle tuttu myöhäisillan pikkunälkään safkoja tarjoava pikaruuan jättiläinen. Mäkäri-alumnina en kenties ole täysin puolueeton arvostelija, mutta ajattelen edelleen tuoreen, OIKEIN TEHDYN, El Macon olevan yksi parhaista purilaisista mitä olen syönyt.

Rakkaan Aurajoen rannassa sijaitseva Tärget on varmasti myös monelle tuttu. Lounsaikaan tarjolla oleva viikon purilainen ei ole kertaakaan pettänyt, mutta ei myöskään säväyttänyt. Sijainti tietenkin on iso plussa aurinkoisena kesäpäivänä. Nopeasti laajentuva hamppariketju Friends&Brgrs sopii myös oivasti tähän kategoriaan. Hampparit ovat

sopivan kokoisia, laatu on ta-
saista ja hintakaan ei kauhis-
tuta. Valikoima on kuitenkin
melko vaisu, ja jos kuukau-
den hamppari ei säväytä, on
kommentti poistussa usein
ollut “No, se oli sellasta”.

The Bad

Turusta löytyy monta huonoa-
kin hampurilaisia tarjoavaa
paikkaa. Näistä tunnetuin ja
mielipiteitä jakavin on Turun
ikioma Hesburger. Koska Hes-
burger ei ole ymmärtänyt sitä,
että majoneesilla on laskeva
rajahyöty, ovat Hesin hampu-
rilaiset rasvaisessa majoneesis-
sa uitettuja hirvityksiä, joista
maut eivät erotu majoneesin
takaa. Lisättäköön, että rans-
kalaiset ovat sitäkin kamalam-
pia. Samaan kastiin voidaan
myös sumputtaa Burger King,
johon mennään vain ja ainoas-
taan, jos Heidisistä lähtiessä on
niin tuitelissa, että makuaisti
on kadonnut ja suuntavaisto ei
riitä kebabbilaan löytämiseen.

Kolmas aliarvoinen burgereita
tarjoava valinta on Woolshed.

Paikka itsessään on mukava,
ja Happy Hour-tarjoukset ovat
hyvät. Valitettavasti hampuri-
laiset ovat täysin mauttomia.
Jos haet halpaa paikkaa juoda
kaljaa ja syödä jotain, paik-
ka on hyvä. Jos kuitenkin ha-
luat ruuan olevan hyvää, vältä!

Vaikka Assarin Ullakko on-
kin monen (ainakin monen
kylterin), vakioruokala, hei-
dän hampurilaisiin ei kan-
nata koskea pitkällä tikulla-
kaan. Oikeastaan edes niiden
kutsuminen hampurilaisiksi
on loukkaus kaikkia oikei-
ta purilaisia kohtaan, ja tu-
lisikin kieltää välittömästi.

The Tasty

No mihinpäin Turkua sitten
kannattaa suunnistaa, jos ha-
luaa maksimoida hyötynsä
burgerihimon iskiessä? Ravin-
tola Aune on kenties hieman
vähemmän tunnettu kotoinen
ravintola Kristiinankadulla. Il-
taisin ravintolassa on rauhalli-
nen tunnelma ja tilan täyttää
jatkuva puheensorina. Ham-
purilaiset ovat loistavia, ja hie-

man normaalista poikkeavia, mikä on aina plussaa. Kaikkien tuntema, ei tosin hampurilaisistaan tunnettu, Fontana tarjoilee myös hyvää purilaista. Vaikka purilainen onkin simpeli, on siinä kaikki mitä hyvältä purilaiselta vaaditaan: mehevä pihvi, hyvä majoneesi ja laadukas sämpylä. Plussana mainittakoon massiivinen ranskalaisannos ranujen ystäville. Edellä mainittua Friends & Brgrsia vastaava Naughty Brgr on kilpailijaansa hieman parempi. Myönnettäköön, että viime viitistieni ravintolaan on vierähtänyt tovi, mutta sijoitan silti tämän vähän paremman ketjuravintolan samaan kategoriaan Turun parhaiden kanssa.

Linna Burger on paikka purilaisten tosiystävälle. Tämä Hämeenkadulla sijaitseva ravintola tarjoilee simppeleitä purilaisia, jotka tuovat hymyn jopa demoista masentuneen kylterin naamalle. Hyvän purilaisen tärkein ainesosa on pihvi, joka Linna Burgerissa on mehevä, ja kypsyyssasteltaan hampurilaiseen juuri sopiva. Ainoina

miinuksina paikasta sanottakoon hintojen olevan hieman korkeammasta päästä ja annosten olevan melko pieniä.

Kaiken kaikkiaan Turusta löytyy kaikentasoisia hampurilaisia aina Hesburgerin kamalista majoneesikasoista Linna Burgerin simppeleihin täydellisyyteen. Jos SINUN lempipaikkasi ahmia hamppareita Turussa jäi mainitsematta, otathan yhteyttä välittömästi, jotta pääsen testaamaan uusia, maukkaita hampurilaisia.

Tohtori- koulutettavan horinoita

Teksti Visa Kuntze

Olen tottunut pärjäämään opinnoissani hyvin. Lukiossa jaksotodistusten jakaminen ja sitä seurannut kymppirivin ihastelu sai kasvot loistamaan ja mielihyvähormonit ryöpsähtämään. Opinnoissa pärjääminen tuntui itseisarvolta, halusin aina opiskella mahdollisimman paljon kursseja mahdollisimman hyvin arvosanoin.

Yliopistossa ajatusmaailma luonnollisesti jalostui jatko-opintojen eli tohtorikoulutuksen suuntaan – olihan se opintojen korkein saavutettavissa oleva taso ja siten ilmeinen päätepysäkki, jonka jälkeen voisi miettiä, mitä työtä haluaisi seuraavan puolivuosisadan tehdä. Tutki-

musala ja siihen kohdistunut palava uuden tieteellisen tiedon jano painoivat yllättävän vähän vaakakupissa, vaikka valitsemani tilastotieteen ja makrotaloustieteen rajapinta olikin minulle huomattavasti muodikasta julkistaloustiedettä tai empiirisen mikrotaloustieteen menetelmäkehitystä mielekkäämpi vaihtoehto.

Moni haluaa tutkijaksi, akateemiselle uralle tai tehdä väitöskirjan. Vielä useammalle lienee suorastaan mystistä, mitä tutkija oikeastaan tekee – tai käänteisesti, miten akateemista tutkimusta tehdään. Haluan tässä kirjoituksessa valottaa, millaista on väitöskirjatutkijan työ Turun yliopiston tilastotieteen oppiaineessa. Tavoitteeni on kirjoituksella raottaa tohtorikoulutuksen ja tutkimuksen peittävää salaperäisyyden verhoa ja panna sinut, lukijan, miettimään tämän urapolun sopivuutta itsellesi.

Väitöskirja rakentuu nykyään yleensä kolmesta, neljästä tai useammasta tieteellisestä ar-

tikkelista. Niitä voi yhdistää hyvin tarkka aiherajaus (esimerkiksi tietystä ainutlaatuisesta rekisteriaineistosta tehdään samankaltaisilla menetelmillä neljä artikkelia, jotka ovat tiiviissä kytköksessä toisiinsa) tai sitten löyhempi, temaattinen rajaus (erään väitöskirjan nimi oli ”Essays on macroeconomics”, ja artikkelien aiheet rönnyivät rahapolitiikan teorettisista malleista empiiriseen tutkimukseen tietyn kasvumallin sopivuudesta kehitysmaiden aineistoihin).

Kun väitöskirjaa aletaan kirjoittaa, tehdään yleensä hyvin löyhä tutkimussuunnitelma, jossa kuvaillaan tulevia artikkeleja. Käytännössä kirjoittajalla on yleensä tarkempi suunnitelma väitöskirjan ensimmäisestä tutkimuksesta, joka saattaa esimerkiksi olla gradututkielman laajennus. Tämän ensimmäisen tutkimuksen kirjoittaminen voi olla aikaavievää, koska tutkimuksenteossa tarvitaan monia taitoja, joita ei opi kursseilla vaan jotka jalostuvat tutkiessa. Tällaisia taito-

ja ovat esimerkiksi tieteellisten tutkimusten tehokas lukeminen ja sisäistäminen, mallien ohjelmointi tilastollisilla ohjelmistoilla sekä uuden tiedon omaksuminen ilman luennoitsijan valmiiksi pureskeltujen luentokalvojen turvaverkkoa.

Omassa väitöskirjassani kehitän uusia menetelmiä niin sanottujen SVAR-aikasarjamallien sekä lokaalien projektoiden kehikossa. Toisin kuin mielikuvat antaisivat ymmär-

***”Vielä useammalle lie-
nee suorastaan mys-
tistä, mitä tutkija oi-
keastaan tekee – tai
käänteisesti, miten aka-
teemista tutkimusta
tehdään.”***

tää, uudet menetelmät eivät syty hehkulamppuina päässä pitkällisen eristyneen mietinnän jälkeen. Tieteessä yleisesti mikään menetelmä, malli tai idea ei ole täysin alkuperäinen, vaan pohjaa aina vahvasti vanhaan, tutkittuun tietoon. Samoin menetelmien kehittä-

minen pohjautuu usein vanhoihin hyväksi todettuihin menetelmiin. Itse olen esimerkiksi viime aikoina pyöritellyt niin sanottuja regiiminmuutosmalleja, joiden avulla on empiirisesti tutkittu, onko rahapolitiikan odottamattomilla muutoksilla erilainen elvyttävä vaikutus kokonaistuotantoon nousu- ja laskusuhdanteissa. Sulavan muutoksen regiiminmuutosmalleissa suhdanteiden vaihtelu määräytyy tietyn monimutkaista muotoa olevan transitiofunktion avulla. Viime aikoina olen tutkinut, voisiko tämän funktion – joka tietysti mielessä painottaa aikasarjan eri pisteitä – korvata yksinkertaisemmalla muodolla, joka säilyttäisi menetelmän hyvät puolet mutta joka olisi samalla joustavampi esimerkiksi tilanteissa, joissa regiimejä onkin useampia tai joissa regiimien määräytyminen ei ole niin suoraviivaista kuin suhdannevaihtelun tapauksessa.

”Pyöritteleminen” on varsin tarkka kuvaus tästä tutkimuksen vaiheesta – muotoilen

mahdollista malliyhtälöä tai estimaattoria kynällä ja paperilla. Mikäli malli vaikuttaa teoreettiselta katsantokannalta järkevältä, haluan seuraavaksi varmistaa, että se käyttäytyy myös empiirisessä sovelluksessa mielekkäästi. Luonnollinen vertailukohta voisi olla sama aineisto, johon alkuperäistä mallia – tässä tapauksessa regiiminmuutosmallia – on käy-

“Jonkin uuden ”tyhjästä” keksiminen ei ole helppoa, ja jo olemassaolevien menetelmien ymmärtäminen voi olla vaikeaa--.”

tetty tutkimuskirjallisuudessa. Nykypäivänä monessa tieteellisessä julkaisussa vaaditaan aineistojen sekä koodin avointa julkaisemista netissä. Tämä helpottaa suuresti minun työtäni: avointa koodia tässä tapauksessa vain hieman muokkaamalla (transitiofunktion muotoa muuttamalla) saan no-

peasti tuloksia, joita voin ver-
rata alkuperäisiin. Näin saa-
tan helposti katsoa, tuottaako
uusi menetelmä mitenkään
vertailukelpoisia tuloksia, ja
kannattaako siten uutta me-
netelmää kehittää eteenpäin.

Menetelmätutkimuksen jul-
kaisemiseen tarvitaan kui-
tenkin valtavasti lisää työtä:
teoreettinen perusta ja suhde
aiempiin malleihin tulee selvit-
tää, menetelmällä pitää olla sel-
keää uutuusarvoa, menetelmää
pitää soveltaa empiirisesti rele-
vanttiin tutkimusongelmaan,
menetelmän sopivuutta erilai-
sissa tilanteissa tulee selvittää
simulaatiokokeiden avulla...
Uusien menetelmien kehittä-
minen voi tuntua ahdistavalta.
Jonkin uuden ”tyhjistä” keksiminen ei ole helppoa, ja jo
olemassaolevien menetelmien
ymmärtäminen voi olla vaikeaa
– puhumattakaan siitä, että
ymmärtäisi niissä olevia heik-
kouksia ja keksisi keinoja, millä
niitä saisi mahdollisesti paran-
nettua tai muokattua sopivam-
maksi joihinkin tilanteisiin.

Pohjimmiltaan kaikessa tut-
kimustoiminnassa on kysy-
mys hyppäyksestä tuntemat-
tomaan. Ennen tutkimusta
ei ole selvää (ei tulekaan olla
selvää!) tutkimuksen tuloksis-
ta. Voi olla, että viikkojen tai
jopa kuukausien työn jälkeen
selviää, että menetelmässä on
jokin perustavanlaatuinen on-
gelma; voi olla, että teoret-
tisesti menetelmässä ei ole
suurta vikaa, mutta empiirinen
suorituskyky jää selkeästi jo
olemassaolevista menetelmis-
tä. Ja vaikka miten tutkimustu-
lokset ovat hyviä, voi olla, ettei
mikään tieteellinen julkaisu
halua julkaista tutkimusta.
Tämä on tutkimuksen tekemi-
sen arkea, turhauttavaa mutta
välttämätöntä. Harvoin kui-
tenkaan väitöskirjaa tehdessä
tutkimustyö menee hukkaan.
Yleensä toimimattomastakin
menetelmästä jää jälkeen aihio,
josta jatkaa uudelleen saman-
kaltaisen mutta kenties parem-
min toimivan idean parissa.
Lisäksi muuhun tutkimuskir-
jallisuuteen perehtyminen ja
menetelmän parissa ohjelmoi-
minen helpottavat tulevaisuu-

nessa tutkimuksen tekemistä. Ensimmäisen illan bileissä julistin haluavani tohtoriksi, ja opintojeni kolmantena vuonna aloin tehdä työtä tätä tavoitetta silmällä pitäen. Kandidaatintutkielman kirjoittamisen ohessa opiskelin tilastotieteen ja matematiikan aineopintokursseja; ajattelin, että mitä sitten haluaisinkaan tutkia, olisi vahva tilastollisten menetelmien osaaminen eduksi. Tähän

“Taloustieteessä on nykypäivänä niin useita mielenkiintoisia tutkimusaloja, että ei ole mielekäästä poteroitua asemiinsa liian varhain.”

ajatukseen yhdyn vielä tänäkin päivänä, vaikka tilastotieteen opinnot veivätkin minut mennessään pois taloustieteestä! Jos olisin nuori, tiedonjanoinen taloustieteen possu, painottaisin menetelmäopintojen ohessa mahdollisimman laajoja opintoja taloustieteen eri osa-alueilla. Vaikka jo lukiossa olisi ollut erityisen kiinnostu-

nut makrotaloustieteestä tai vaikka kryptovaluutoista, voi olla kannattavaa käydä julkistaloustieteen tai vaikkapa kiinteistömarkkinoiden taloustieteen kursseja. Taloustieteessä on nykypäivänä niin useita mielenkiintoisia tutkimusaloja, että ei ole mielekäästä poteroitua asemiinsa liian varhain. Parhaassa tapauksessa kursseilta voi löytyä uusia mielenkiinnon kohteita, ja pahimmassakin tapauksessa niillä voi monipuolistaa taloustieteellistä työkalupakkiaan. Ja vaikka väitöskirjan tekisikin esimerkiksi terveystaloustieteestä, voi ekonomistin roolissa ajautuakin tutkimaan työmarkkinoiden tai verotuksen toimintaa. Silloin monipuolisesta taustasta on valtavaa hyötyä.

Vaikka aloitinkin horinani kuvailemalla kaltaiseni stereotyyppisen kymppin tytön taivalta, haluan päättää muistuttamalla, ettei tämä taival ole suinkaan ainoa tai edes tyypillisin. Taloustieteestä valmistuva tohtori on keskimäärin yli kolmekymppinen eikä vält-

tämättä ole jatkanut suoraan lukiosta yliopistoon, saati sitten maisterivaiheesta suoraan väitöskirjan pariin. Monet tajuavat vasta maisteriopinnoissaan tai gradua tehdessään, että tutkijan ura voisi sittenkin kiinnostaa. Monet työskentelevät vuosia esimerkiksi ministeriöissä tai erinäisissä virastoissa ja yhtäkkiä heräävät siihen, että työssä omaksutusta tietotaidosta voisi olla rahkeita väitöskirjaan asti. Mielikuvani on se, että nämä ”myöhäisherännäiset” kirjoittavat yleensä verrattain mallikkaita tutkimuksia hyvässä tahdissa.

Se kuvastaakin mielestäni hyvin tutkimustyön tärkeintä yksittäistä tekijää. Voi olla kuinka hyväopintomenestysjaosaaminen tahansa, mutta mikäli motivaatiota ja intoa tutkimuksen tekemiseen ei ole, voi väitöskirjan tekeminen osoittautua suorastaan mahdottomaksi.

Kirjoittaja on tilastotieteen toisen vuoden tohtorikoulutettava, joka kirjoituksen välillä kyynisestä sävyistä huolimatta pitää tutkijantyöstä.

VIERASKYNÄSTÄ:

Ihmiskunnan historiassa ei ole koskaan ollut parempaa aikaa olla taloustieteilijä

On totta, ettei taloustieteen Nobel-palkinto ole kaikkien mielestä yhtä kiiltävä kuin fyysikan tai muiden 'kovien tieteiden' vastaaavat. Kovinkaan monella ei myöskään ole selvää käsitystä siitä, mitä taloustieteen opiskelijat työmaailmassa valmistumisensa jälkeen oikein tekevät. Jotkut vielä rohkeammat saattavat vitsaila taloustieteilijöiden kykyjen taustalla olevan surkein mahdollinen sekoitus teoreettisen matematiikan kyvyttömyyttä, tilastotieteiden kanssa flirttailemista sekä megalomaniasta tarvetta etsiä vastaus yhteiskunnallisiin kysymyksiin, joita kukaan ei ole esittänyt.

Vaikka tieteenlajissamme on paljon parannettavaa, taloustieteitä ylenkatsovat vänkäleuat eivät voisi olla enempää väärässä. Tarkemmin katsottuna nykytaloustieteessä yhdistyy tieteen ja yhteiskunta-vaikuttamisen parhaat puolet

tavalla, joka jättää monet muut laitokset kateuden valtaan.

Kuluneiden vuosikymmenien aikana taloustiede on kulkenut pitkän matkan tiedekuntien tunkkaisista seminaarihuoneista koko kansan eteen keskelle poliittisen näyttämön suurimpia valokeiloja. Käytännössä yksikään moderni valtio ei aloita lainsäädännön valmistelua ilman taloustieteilijöiden apua, eikä pelkän tilastotieteen tai yhteiskuntaopin osajista ole selittämään lakien sekä instituutioiden vaikutuksia muihin konteksteihin skaalautuvien tuloksien. Monet eurooppalaisten ja yhdysvaltalaisen yliopistojen taloustieteen professorit, Paul Krugmanin sekä Lawrence Summerin johdolla, kuuluvat nykyälymystön ehdottomaan eliittiin juuri siksi, että käytännössä koko heidän elämäntyönsä on suoraan käytettävissä hyvinvointiyhteiskunnan pienempien sekä

suurempien parametrien viilaamiseen parempaan päin.

Samaan aikaan Freakonomicsin aikoinaan aloittama populaaritaloustieteen vallankumous jatkuu jatkumistaan. On vaikea kuvitella mitään toista tieteenalaa, jonka tuloja luetaan kotimatalla töistä rentouttavan hetken parissa yhtä hyvin kuin pääministerin kabinetissa konkreettisia neuvonjyviä etsien.

Kaikesta tästä huolimatta taloustieteen opiskelijoilla voi nousta mieleen huoli siitä, jostaako valittu opinala mieluiseseen sekä tarpeeksi tuottavaan työuraan. Samaa kysymystä pohtinee jo sisäänpääsyvaiheessa eläkeputkeen kiinnitettyjä lääkäriopiskelijoita, lukuunottamatta jokainen haalaripukuinen turkulainen tälläkin hetkellä. Kuten kaikki teistä tulette huomaamaan, huoli on tarpeellista käytännön tekojen motivoimiseksi, mutta teorian tasolla murheen kantaminen mielekkäästä työllistymisestä on turhaa.

Maailmassa ei nimittäin ole taloustieteen lisäksi juurikaan muuta yhtä hyvin toisten tieteenalojen kanssa pariutuvaa oppialaa, ja vei tienne vakuutusfirman aktuaarista vaikkapa seuraavan Woltin perustajaksi, tulee taloustieteen osaamisesta olemaan vain hyötyä. Heille, jotka sisäistävät Wall Streetin konseptit 'compound interestistä' ja 'random walkista', koiuu taloustieteiden opiskelusta myös mukavasti täytettä lompakkoon työtulojen ohella.

Kenties joku tämänkin lehteen lukijoista vielä vaurastuu urallaan tarpeeksi ottaakseen elämäntyökseen suomalaisen taloustieteen täysimittaisen rahoittamisen, minkä jälkeen pientä pohjoista kotimaatamme ei pidättelisi juuri mikään!

T. Alexander Puutio

Kirjoittaja on dosentti NYU Sternissä.

Tulevan päätoimittajan tervehdys

Heipä hei! Täällä kirjoittelee tuleva Katsauksen päätoimittaja. Alun perin tarkoitukseni ei ollut hakea tehtävään, mutta houkuttelun ja lyhyen miettimisjakson jälkeen päätin tarttua haasteeseen. Tuleva tehtävä jännittää hieman, mutta uskon että jännitys on merkki siitä, että tehdään tarpeeksi merkityksellisiä asioita.

Tulevana kautena on tarkoitus jatkaa laadukkaiden julkaisujen tekoa. Pyrin houkuttelemaan tuoreita possuja tekemään julkaisuja. Tulevaan kauteen liittyen ainoa lupaukseni on, että vappuna julkaistava Törky sisältää pätjän T-klubin (kuvitteellisen) väkivaltajaoston päiväkirjaa.

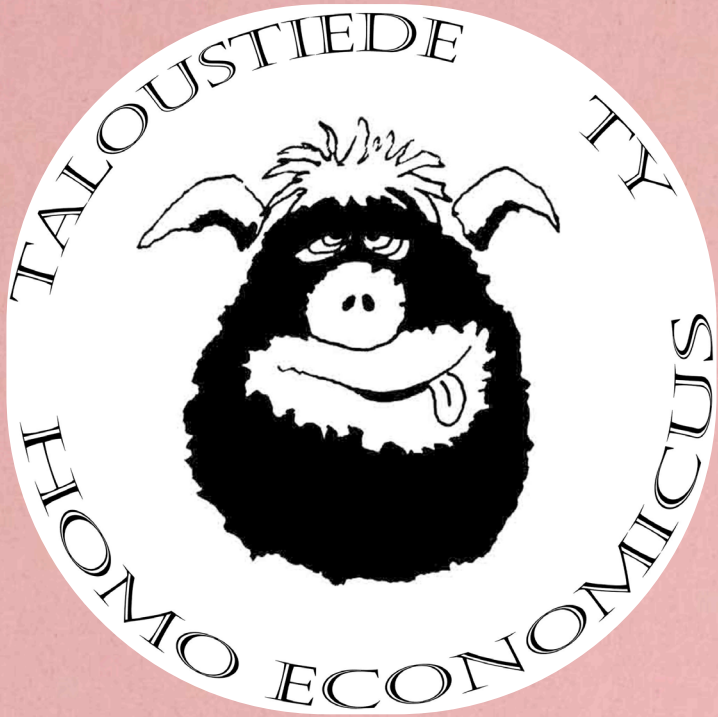
Tulevaa kautta odottaen

Timo Palomäki

Analytics

T H E
E N D